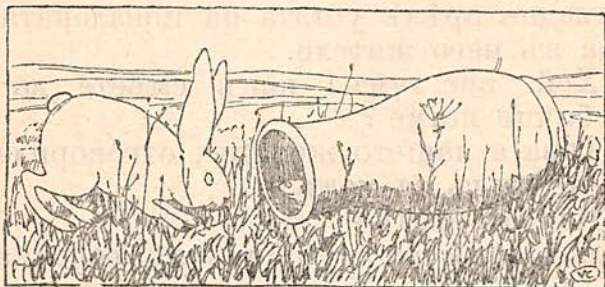

Още не починало, ето отерѣща иде хитрата лисанка и право при делвата спира.

— Славно чардаче! си дума и тя. Кой ли живѣе тукъ?

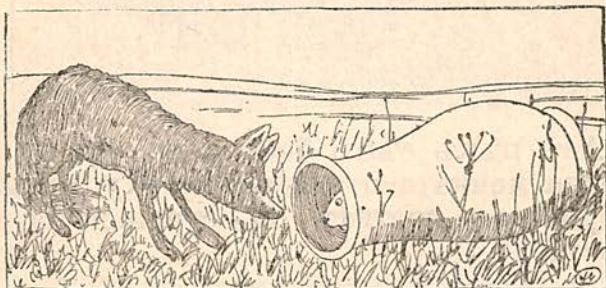

— Ние тримата скокливци: горскиятъ скиталецъ, жаба-кекерица и мишка гризанка, обадило се зайчето. А ти кой си и що си?

— Азъ съмъ лѣсичка-сестричка.

— Добрѣ, влизай при насъ и за тебе има мѣсто.

Настани се лисичката въ делвата и заприши устата ѝ съ дългото си тѣло. Гледа тя своитѣ съжители и си мисли: Каква храница си намѣрихъ за днеска! Да ми се падне и утрѣ сѣщото щастие, колко ще бѣде добрѣ! И хвърли тя

погледъ къмъ жертвитѣ си и почна да точи зѣби за сивото зайче.